

vi ikke har ændret vores fokus på fattigdomsorienteringen i den danske bistandspolitik. Men efter år 2000 er der jo sket ting, som ikke var indeholdt, dengang man lavede 2000-planen. 2015-målene er vi alle sammen enige om er væsentlige mål også i kampen mod terrorisme, fordi de forbedrer vilkårene for de fattigste i verden og giver dem håb for i morgen.

Min vurdering er jo, at hvis man skal undgå, at der kommer et rekrutteringsgrundlag for fundamentalisterne, terroristerne, kan de ikke få et rekrutteringsgrundlag, hvis almindelige mennesker og de fattige har fornemmelse af, at i morgen bliver bedre end i dag. Men hvis de har indtrykket af, at i morgen såmænd bliver endnu værre end i dag, så kan man gribe til fortvivlelsens nødhjælp og blive et let bytte for menneskefagere, som vil fange selvmordsbombere og terrorister ind i deres garn.

Derfor ser jeg det ikke som to forskellige ting, men efter 2000-2001 som sammenkoblede ting. Det betyder ikke, at vi pludselig skal flytte 10 mia. kr. fra fattigdomsbekæmpelse over til terrorbekæmpelse, men at vi skal være klar over, at de fattigste får endnu vanskeligere og dårligere vilkår, hvis man lader terrorismen eller dem, som ønsker at skabe skrøbelige stater, få held til at få skrøbelige stater til at bryde sammen.

Derfor går vi også ind og støtter udviklingen mod menneskerettigheder og demokrati, god regeringsførelse, for som jeg plejer at spørge hr.

Jann Sjursen: Hvornår var dårlig regeringsførelse til fordel for de fattigste? Hvornår var korrupsion til fordel for de fattigste? Aldrig, for de kan ikke korrumpere sig igennem, det er de rige, der kan korrumpere sig igennem. Derfor er de ting altså sammenkoblede, og det synes jeg også jeg forstår på hr. Jann Sjursen at vi er enige om.

Jeg vil godt sige generelt, at vi skal hele tiden finde og holde balancen mellem overvågning og laissez faire. Den ene side er, at alle gør, som de vil, så kan terroristerne jo krydse grænserne, og så kan de lave deres netværk. Det er der ingen af os der vil. Så den ene yderlighed er bare at sidde med hænderne over kors.

Kl. 13.10

Den anden yderlighed, som vi også skal vogte os for, er selvfølgelig, at vi i ly af kampen mod terrorisme indfører Big Brother-samfundet. Jeg tror såmænd ikke, der er nogen totalitære samfund, der er oprettet med den motivation, at man ville skabe et totalitært samfund. De har alle sammen haft en anden begrundelse for deres totalitære samfund. Derfor skal man selvføl-

gelig sørge for, at ingen kan få lov til at lave et totalitært samfund, og det gælder også i ulandene, i ly af kampen mod terrorisme. Det er den balance, der skal findes, og derfor synes jeg, det er nyttigt med denne debat.

Stater har også ret og pligt til at beskytte deres borgere mod terrorister, og i den beskyttelse, som det fremgår af sikkerhedsrådsresolution 1373, er det altså også skrappe virkemidler, der skal til for at sikre beskyttelsen af borgerne. Den skærper jo også undersøgelsen af asylansøgere, om ikke der er falske asylansøgere; den skærper jo også undersøgelsen af flygtninge, for at der ikke er falske flygtninge, der benytter det. Så der er altså også i den beskyttelse en skærpelse af kravene, som er vedtaget af FN, og som alle lande er forpligtet til at følge.

Men vi skal hele tiden være klar over, og det er jo det, man har været inde på i forbindelse med Rusland, Israel, Irak, Afghanistan, at der er forskel på beskyttelse og undertrykkelse, og den balance skal også findes. Israel har pligt til at beskytte sine borgere, men Israel har ikke pligt til at undertrykke palæstinenserne. Der er jo ikke nogen tvivl om, at den danske regering vel kraftigere end nogen tidligere regering – undskyld jeg siger det – har arbejdet konstruktivt for, at der skulle komme fred i Mellemøsten, for vi skabte grundlaget for den road map, som ganske vist ikke er gennemført, men stadig væk er verdensplanen, og som er vedtaget af Sikkerhedsrådet.

Jeg var også glad for de bemærkninger, hr. Niels Helveg Petersen kom med om Afghanistan. Vi må jo med de midler, vi kan, sørge for, at Taleban ikke kan genoptage Afghanistan, og vi fremmer kampen mod terrorisme ved, at de ikke har nogen strongholes, som det hedder på engelsk, altså nogle steder, hvor de kan holde til og være sikker på, at de kan holde til. Derfor er det også vigtigt i Afrika, Sudan, Somalia, at det ikke lykkes dem at overtage stater, som derved bliver lovløse og retsløse.

Det gælder også Rusland. Rusland har – det er jo evident – ret til at beskytte sig mod de terrorister, som sprænger undergrundsbanen i luf-ten. Det er evident. Men det betyder jo ikke, at Rusland har ret til at krænke menneskerettighederne over for tjetjernerne. Det har vi hele tiden fastholdt over for Rusland, og vi var også regeringen, der fik Ruslands forhold til Tjetjenien tilbage på EU's dagsorden, hvor den var faldet ud før vores formandskab. Rusland skal selvfølgelig-